

"סוד החשמל"

דף מתוך סדרת הספרים

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

גליון חג השבועות תשפ"ה תהא שנת פתיחת ההיכל ["ופתאום יבוא אל היכלו"].

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6O9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מ 1700 משפחות

<https://www.matarapro.net/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

במוצאי שביעית בן דוד בא הכונה למוצאי חג השבועות של שנת תשפ"ה שהיא שנת מוצאי שביעית

מצינו בגמרא (סנהדרין יז:) **תנו רבנן שבוע שבע דוד בא בו, שנה ראשונה מתקיים מקרא זה "והמטרתי על עיר אַחַת ועל עיר אַחַת לא אֶמְטִיר". שְׁנֵי חֲצֵי רָעַב מִשְׁתַּלְחִין. שְׁלִישִׁית רָעַב גָּדוֹל וּמֵתִים אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטָף, חֲסִידִים וְאֲנָשִׁי מַעֲשָׂה, וְתוֹרָה מִשְׁתַּפַּכֶּת מְלֻמָּדֶיהָ. בְּרִבְעִית שֶׁבַע וְאִינוּ שֶׁבַע. בְּחֲמִישִׁית שֶׁבַע גָּדוֹל, וְאוֹכְלִין וְשׁוֹתִין וְשִׁמְחִין וְתוֹרָה חוֹזֶרֶת לְלֻמָּדֶיהָ. בְּשִׁשִּׁית קוֹלוֹת. וּבְשִׁבְעִית מְלַחְמוֹת. בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית בֶּן דָּוִד בָּא. אָמַר רַב יוֹסֵף הָא כֶּמָּה שְׁבִיעִית דִּהְוָה כֵּן וְלֹא אֶתָּא. אָמַר אַבְיִי בְּשִׁשִּׁית קוֹלוֹת בְּשִׁבְעִית מְלַחְמוֹת מִי הָוָה, וְעוֹד כְּסֻדְרָן מִי הָוָה. וְרֹאִים מִהֶגְמָרָא שְׁחִיב לִהְיוֹת הַסֵּדֶר הַזֶּה כְּסֻדְרָן לִפְנֵי שְׁמִיחַ מִתְגַּלֶּה. וְשִׁמְעָתִי מִהֶרָה ג' ר' י. מ. ה. שְׁלִיט"א שְׁלַכְאוֹרָה בְּשָׁנַת תש"פ שִׁפְרָצָה מִגִּיפַת הַקּוֹרוֹנָה הַתְּקִיִּים רָעַב גָּדוֹל וּמֵתִים אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטָף, חֲסִידִים וְאֲנָשִׁי מַעֲשָׂה, וְתוֹרָה מִשְׁתַּפַּכֶּת מְלֻמָּדֶיהָ. כִּי בִשְׁנָה זוֹ הָיָה רָעַב וּמִשְׁבֵּר כֻּלְכָּלִי בְּכָל הָעוֹלָם, וּבִמְדִינוֹת עֲנִיּוֹת בְּעוֹלָם מִתּוֹ מִרְעַב מִמֶּשׁ, וּמִתּוֹ אֲלָפֵי חֲסִידִים וְאֲנָשִׁי מַעֲשָׂה בִּמְגִיפָה, וְנִסְגְּרוּ יְשִׁיבוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וְתוֹרָה הִשְׁתַּכַּח מְלֻמָּדֶיהָ. אַחֲרֵי זֶה בְּשָׁנַת תשפ"א הַתְּקִיִּים שֶׁבַע וְאִינוּ שֶׁבַע כִּי כָּבַר הַתְּחִיל לְהִרְגֵּעַ מִגִּיפַת הַקּוֹרוֹנָה בְּחֻלְקִים מִהָעוֹלָם, לִכֵּן זֶה הָיָה שֶׁבַע וְאִינוּ שֶׁבַע כִּי עֲדִין הָיוּ רַגְלֵי אֶחָד בְּתוֹךְ הַמְּגִיפָה וְרַגְלֵי אֶחָד בְּחוּץ. וּבְשָׁנַת תשפ"ב הַתְּקִיִּים שֶׁבַע גָּדוֹל, וְאוֹכְלִין וְשׁוֹתִין וְשִׁמְחִין וְתוֹרָה חוֹזֶרֶת לְלֻמָּדֶיהָ. הָעוֹלָם חָזַר לְקִדְמוֹתוֹ וּנְפַתְחוּ בְּתֵי הַכְּנִסְיּוֹת וּבְתֵי הַמִּדְרָשׁוֹת וְכַפִּי שֶׁנִּבְיָא מִהֶמָּה ר"ל שֶׁהַשֶּׁבַע הוּא שְׁלָמוֹת**

עולם הזה בלבד. ובשנת **תשפ"ג** שהיתה מוצאי שביעית וכולם ציפו לקיום דברי הגמרא שהזכרנו במוצאי שביעית בן דוד בא, כתוצאה מזה התקיים **בששית קולות** כפי שמבאר רש"י **קולות שכן דוד בא**, דברו כל השנה על הסימנים שרואים שכן דוד בא בעקבות מלחמת רוסיה אוקראינה ועוד אירועים רבים שקרו בעולם. **ובשביעית מלחמות** התקיים בשנת **תשפ"ד** כפי שמבאר רש"י שאלו **מלחמות של אומות העולם נגד ישראל**, וכפי שראינו מתחילת שנת תשפ"ד שהתחילה מלחמה בארץ ישראל שהולכת ומתעצמת ולא מפסיקה לרגע. **ובמוצאי שביעית בן דוד בא** נראה לבאר שהכונה למוצאי **חג השבועות** של שנת **תשפ"ה** שהיא שנת מוצאי שביעית לפי הסדר שהזכרנו, כפי שרואים בשנת **תשפ"ה** שכל החגים והצומות חלים בסמיכות **לשבת** או **בשבת**, היינו או ביום ו' או ביום א' או **בשבת**, חוץ מחג השבועות שהוא בעצמו בסוד **השבת** כי **בשבת** ניתנה תורה ונקרא **שבועות** מלשון **שבע** שזה אור **השבת**. וההשתלשלות הזאת מרמזת על השנה הזאת שהיא הסמוכה לשנה **השביעית** האמיתית שמאיר בה אור **השבת** של האלף **השביעי**. וממוצאי **חג השבועות תשפ"ה** עוברים לאור שלאחר השבת שבו **בן דוד בא**. וכן שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א **ששביעי שביעי** בגימטריא **תשפ"ד**, רמז על ימי ספירת העמר שסופרים **שבע** כפול **שבע** שקשורים עדין עם שנת **תשפ"ד**. ולכן חג **שבועות** בגימטריא **תשפ"ד**. וממוצאי **חג השבועות** נכנסים **לתשפ"ה** האמיתי **שכן דוד בא**.

וכן חדש סיון קשור לציון ולדוד המלך שנולד ונפטר בחג השבועות, שחל **בששית** בסיון. וכן **סיון** אותיות **ציון**, כי אותיות ס' וצ' מתחלפות באותיות זסשר"ץ. וכן **יהודה** שרש המלכות נולד ב**ט"ו סיון** כמובא במדרש (ילקוט שמות קסב). וכן מזל חדש סיון הוא **תאומים** בגימטריא **מלכות**. וכן **המולד של חודש סיון תשפ"ה** היה ביום ג' בשעה 9:14 בגימטריא **בראשית** עם הכולל, רמז על התנוצצות נקודת הבראשית של התחדשות העולם **בלידת משיח** שטמונה בתוך **המולד** הזה. והוסיף הרה"ג ר' י. ברקלי שליט"א שא' **בסיון תשפ"ה** גם עולה בגימטריא 914. וכן פרסם בשם המקביל רבי ששון בראשי זצ"ל (גליון פנינים אמור תשע"ה) ששבוע אחרי התשלומין של חג השבועות היינו ביום **כ' סיון** תפרץ מלחמה קשה עד סכנות, שפסופה יתגלה משיח. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שמה שמצינו במדרש (ב"ר מב, ד) אמר רבי אלעזר בר אבינא אם ראית מלכיות מתגרות אלו באלו צפה **לרגלו** של משיח. הכונה **לרגל** של משיח היינו **חג השבועות** שהוא **הרגל** שבו נולד דוד משיח ה'.

והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שמוכא ב'אור החיים' (ויקרא כה, כא) **"וְצִוִּיתִי אֶת בְּרַכְתִּי וְגו'"** ברכה זו אינה בצומח שפבר הבטיח ונתנה הארץ פריה, שהוא גבול שגבול ה' בלחה, אלא שמבטיח ברכת התבואה ככד קמח הצרפית וכשמן אשת עובדיה. והוא שדקדק לומר **"ועשת את התבואה"**, פרוש הברכה שיצו ה' תעשה רבוי בתבואה כדי שתספיק לשלש שנים, הגם שהארץ תוציא צמחה כמדי שנה בשנה, **"לשלש השנים"** פשט הכתוב הוא לשנה עצמה שהיא ששית ושנת שביעית ושנה שמינית. על זה הדרך מחדש סיון של שנה ו' עד חדש סיון של ז' ושל ח' הרי ב' שנים ומחדש סיון של ח' עד סיון של תשיעית הרי ג' שנים, והוא מאמר הכתוב **"עד השנה התשיעית"** ולא עד תחלתה של תשיעית, אלא **"עד בא תבואתה"** הרי ג' שנים מיום ליום,

ועוד יש להוסיף שהתקיים גם בשנת תשע"ח מה שנאמר בגמרא על השנה הראשונה **"וְהַמִּסְרְתִּי עַל עִיר אֶחָת וְעַל עִיר אֶחָת לֹא אֶמְסִיר"** גם התקיים בשנת תשע"ח שהיתה שנת בצורת וירדו גשמים מועטים במקומות מועטים. וכן בשנת **תשע"ט** התקיים **חֲצִי רָעַב מִשְׁתַּלְחִין** כי שנה זו התאפיינה בהאטה כלכלית בכל העולם בעקבות מלחמת הסחר בין ארה"ב לסין ועוד.

רואים מדברי המלבי"ם שחישב את השבוע שבן דוד בא משנת תרע"ג עד תרע"ט שזה גם כן שבע שנים שאינם שנות שמיטת הקרקע שאנחנו מונים, אבל הם שבע שנים לפי השיטה שחישבנו כאן שמונים מתחילת אלף על אותו הדרך, ונביא את דבריו: (דניאל יב, יא) **בארנו שנאמרו עוד שני זמנים והם מועד מועדים וחצי שמגיע זמנם לשנת ה' אלפים תרע"ג, וזמן השני עד שני אלפים ושלוש מאות, ונצדק קדש שנאמר לו במראה השניה כלים בשנת ה' אלפים תרפ"ח, הרי השלשה זמנים מתאחדים, שבשנת תרע"ג תהיה ההתחלה ותמשך י"ד שנים, שהם השני שבועים, שבוע אחד שאמרו חז"ל שבוע שבן דוד בא, ושבוע של גוג כמבואר בכתוב שיבערו והסיקו באש שבע שנים, ובשנת תרפ"ה שהוא ג' שנים לפני תרפ"ח יתחילו בבנין המקדש וימשך ג' שנים, ובזמן תרפ"ח שהוא עד ערב בוקר אלפים ושלוש מאות שנים מאותו שנה שדבר עמו המלאך, בשנת שלש לבלשאצר ונצדק קדש ויוחזר התמיד על מכונו.**

וביאר הרה"ג ר' י. מ. ה. שליט"א מדוע הסדר למנות את השבוע שבן דוד בא משנת תשע"ח, כפי שרואים מלשון הגמרא שאומרת **שבוע שבן דוד בא** ולא מחייב שזה יהיה צמוד לשנות שמיטת הקרקע שאנחנו מונים, וכפי שהבאנו מהמלבי"ם. ובנוסף על פי קבלה שבעת אלפים שנה של העולם מחולקים כנגד הספירות חסד עד מלכות, וכל אלף עומד בפני עצמו לכיון בו את הכתובות בסדור הרש"ש בחלוקת השנים למאות עשרות ואחדים, והשרש של הכל זה השמיטה של הבריאה שהיא שבעת אלפים שנים שכל אלף עומד בפני עצמו, ולפי הסדר הזה צריך למנות שמיטות פרטיות בתוך כל אלף ואלף, ואם נחלק **תשפ"ד** לשבע נקבל 112 שזה אומר ששנת **תשפ"ד** היא שנה **שביעית** לפי הסדר החלוקה הזו שמונים מתחילת האלף, והשנה האחרונה של האלף היינו שנת 1000 תהיה השנה **השישית** לאותה שמיטה, כאשר השמיטה שלה שנת 1001 תכנס לאלף **השביעי** להתחבר עם השמיטה הכללית שצפויה להיות באלף השביעי. וכן הכתוב (שה"ש ג, ד) **"עַד שְׁמִצָּאתִי אֶת שְׁאֵהָבָה נִפְשִׁי"** זה אותם אותיות של המילים **מצא"י שנ"ה שבעי"ת ה'תשפ"ד א"א**. האותיות **א"א** ר"ת **אריך אנפין** היינו ספירת הכתר של עולם האצילות שמאיר בשלמותו רק בחג השבועות כידוע בסדור הרש"ש, שממנה אור היחוד והגאולה.

ונראה להוסיף שבשנת **תשפ"ד** השלמנו 112 שמיטות מתחילת האלף כמנין שם **יב"ק** וכידוע בסדור הרש"ש ש**מְכַנְיָם** בְּכָל יוֹם בְּקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ אֶת לִדְת הַגָּאֹלָה: **"וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְגו'".** כאשר המעבר מגלות לגאולה נרמז ב**שם יב"ק** ש**בְּסִיּוּם** מְזֻמּוֹר יַעֲנֶה. וכן שם **יב"ק** הוא סוד היחוד של הגאולה בכתבי האר"ז ל בסוד **מְלֶךְ בְּרוּךְ קָדוֹשׁ**. ובגימטריא **הקב"ה**. וכן מובא ב**רמח"ל** (פרוש המצוות) **"וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֶּק", כָּאֵן נִזְמַן לוֹ קְטְרוֹג תַּקִּיף שָׂרוּ שֶׁל יַעֲשֹׂו, מֵהוּ סוּד, אֲלֹא כְּשֶׁרָצָה**

לְצֵאת לַמַּטָּה לְהֹאִיר לְעוֹלָם נִזְדַּמְּן לוֹ קְטְרוֹג זֶה, מֵהוּ יִבְ"ק הַוְיָ"ה אֱלֹהֵי"ם. וְרוֹאִים שְׁמַעְבֵּר יִבְק מְסַמֵּל אֶת נִקְדַּת הַחֲבוּר בֵּין הַקְדָּשָׁה לַקְלָפָה, וְשֵׁם הַמָּקוֹם בּוֹ נִצַּח יַעֲקֹב אֶת עֶשָׂו. וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'אֶל גִּנַּת הַבֵּית' מֵהֵרָה"ג ר' עֲפֶר הַכֹּהֵן שְׁלִיט"א שִׁיב"ק מְרַמֵּז בְּכַתוּב "וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ". וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' צִיּוֹן דּוֹד סִיבּוּנִי שְׁלִיט"א שְׁ"מַעְבֵּר יִבְק", בְּגִימָטְרִיא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' מִנַּחֵם בְּרַהוּם שְׁלִיט"א שְׁשֵׁנַת תש"ח שֶׁהוּקָם שֶׁל טוֹן הָעֶרֶב רַב אִמְרוּ גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל שְׁבָאוֹתוֹ דּוֹר שֶׁהָיָה הִיטָה שְׁנַת פְּקִידָה שֶׁל תַּחֲלִיל עִיבּוּר מְשִׁיחַ שְׁלֹקָח שְׁבַעִים שָׁנִים, וְשָׁנָה זֹאת הִיטָה שְׁנַת מוֹצָאֵי שְׁבִיעִית לְפִי הַחֲשׁוֹן שֶׁל שְׁמִיטוֹת מִתַּחֲלִיל הָאֵלֶף שְׁאִנְחָנוּ מוֹנִים כֹּאן, וּבְשֵׁנַת תשע"ח הִשְׁלַמְנוּ 70 שָׁנִים שֶׁל עִיבּוּר מְשִׁיחַ שֶׁהֵם שְׁנֹת חֲבִלֵי מְשִׁיחַ, וְנִכְנַסְנוּ לִשְׁבֻעַ שֶׁבֶן דָּוִד בֹּא שְׁמִסְתִּיִּם בְּשֵׁנַת תשפ"ד כִּפִּי שְׁבָאֲרָנוּ, שֶׁזֶה אַחֲרֵי גִמְרָה שְׁבַעִים שָׁנִים שֶׁל עִיבּוּר שְׁקִלִּיפַת הָעֶרֶב רַב יוֹנָקָה מֵהוּלָד שְׁבַפְנִים. וְעוֹד הוֹסִיפוּ שְׁבַשֵּׁנַת תשע"ח הִשְׁלַמְנוּ 111 שְׁמִיטוֹת כְּמִנִּים אֱל"ף לְרַמֵּז שֶׁהִשְׁלַמְנוּ אֶת הָאֵלֶף שָׁנִים בְּאוֹתָהּ שָׁנָה מֵהַ שִׁנְגֹזֵר לִהְיוֹת בְּגִלּוֹת, וְאִפְשָׁר לִהְיוֹת לְאֵלֶף הַשְּׁבִיעִי וּלְתוֹסַפַּת שֶׁבַת שֶׁל יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ. וְכִפִּי שְׁמוּבָא בְּסֵפֶר 'מִגְלָה עֲמֻקּוֹת' שֶׁהַכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית מֵב, כֹּא) "וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו אֲבָל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְּנוֹ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת" יֵשׁ בּוֹ שְׁשָׁה אֱלִפִּי"ן רְצוּפִין בְּר"ת, כִּיּוֹן שְׁסוּבָלִים מִהַחֲטָא הַזֶּה כָּל הַשְּׁשָׁה אֱלִפִּי שָׁנִים. וְכֵן שְׁבַעִים שָׁנָה עִם הַכּוֹלָל בְּגִימָטְרִיא שְׁנַת תשע"ח, שְׁבָה סִימְנוֹ שְׁבַעִים שָׁנָה שֶׁל מַלְכוּת הָעֶרֶב רַב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

מְצִינוּ בְּגִמְטְרִיא (סִנְהֶדְרִין צו) תֵּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ, שֶׁשֶּׁת אֱלִפִּים שָׁנָה הָיָה עֲלֵמָא; שְׁנֵי אֱלִפִּים תָּהוּ, שְׁנֵי אֱלִפִּים תוֹרָה, שְׁנֵי אֱלִפִּים יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ שָׁרְבוּ יֵצָאוּ מֵהֶם מַה שְׁיֵצְאוּ. וְאֵף שְׁיֵצְאוּ מֵהַ שְׁיֵצְאוּ מֵהָאֱלִפִּים שָׁנָה שֶׁל יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ, לֹא יִתְכַּן שֶׁדְּבָרֵי הַגְּמָרָא לֹא יִתְקַנְמוּ, וְשְׁמַעְתִּי בְּאוֹר שִׁימּוֹת הַמְּשִׁיחַ הַתַּחֲלִיל בְּשֵׁנַת תשע"ח יִתְקַנְמוּ דְּבָרֵי הַגְּמָרָא, כִּי אֵלֶף בְּגִימָטְרִיא 111 וּפְעָמִים אֵלֶף בְּגִימָטְרִיא 222 מִסְפֵּר הַשָּׁנִים שֶׁנִּשְׁאַרְוּ מִתְשַׁע"ח עַד סוֹף הַשְּׁשָׁתִּים אֱלִפִּים שָׁנָה, וְיִוצֵא שְׁאֵם הַמְּשִׁיחַ יִבּוֹא בְּשֵׁנַת תשע"ח יִתְקַנְמוּ שִׁיחֵי שְׁנֵי אֱלִפִּים יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ. וּמִדִּיק בְּלִשׁוֹן הַגְּמָרָא שְׁנֵי אֱלִפִּים וְלֹא אֱלִפִּים, לְרַמֵּז שְׁצָרִיד לְחֹשֶׁב פְּעָמִים אֶת הַמִּלָּה אֵלֶף. וְכֵן אִם נִחְשָׁב ר"ת וְס"ת שֶׁל הַמִּלִּים שְׁנֵי אֱלִפִּים יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ נִקְבַּל עִם הַמִּלִּים תשע"ח. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' צִיּוֹן דּוֹד סִיבּוּנִי שְׁלִיט"א שֶׁהַמְדָּרֵשׁ מִזְכִּיר ג' פְּעָמִים אֶת הַסִּפְרָה 2 לְרַמֵּז עַל 222: שְׁנֵי אֱלִפִּים תָּהוּ, שְׁנֵי אֱלִפִּים תוֹרָה, שְׁנֵי אֱלִפִּים יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ.

הַמְּהַר"ל (נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֵב) מְבָאֵר אֶת הַגְּמָרָא עַל מוֹצָאֵי שְׁבִיעִית בֶּן דָּוִד בָּא, שֶׁכָּבֵר מֵהַשָּׁנָה הָרְבִיעִית שֶׁל הַשְּׁמִיטָה מִתַּחֲלִיל תַּהֲלִיד הַגָּאֹלָה וְכִפִּי שְׁרָאִינוּ מִהַחֲשׁוֹן שְׁעִשִּׁינוּ שְׁבַשֵּׁנָה הַרְבִּיעִית הַתַּחֲלִינוּ לְצַאת מַגְלּוֹת לְגִאוּלָּה כִּשֶּׁהִתְחַלְנוּ לְצַאת מִצְרַת מַגִּיפַת הַקְּרוֹנָה. וְנִבִּיא אֶת דְּבָרָיו: כִּי בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, שָׁבוּ הַתַּחֲדָשׁוֹת הַנִּזְהָר, יִגְרַם הַפֶּסֶד הַנִּזְהָר הָרָאשׁוֹנָה. וְלִפְיָכֶךָ בְּשָׁבֻעַ שְׁבֶן דָּוִד בָּא, מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָרוֹב אֶל הַהִנִּיחַ הַחֲדָשָׁה, לְכַךְ הוּא גּוֹרֵם הַפֶּסֶד הַנִּזְהָר הָרָאשׁוֹנָה, עַד שֶׁנָּה שְׁלִישִׁית, הוּא תַּכְלִית הַפֶּסֶד. וּבְרִבְעִי, שֶׁהוּא בְּאִמְצַע הַשְּׁבֻעַ, אָמַר שִׁיחֵי שְׁבַע וְאִינוּ שְׁבַע. רוֹצֵה לֹאמַר, שְׁאִין כָּאן הִנִּיחַ שְׁלֵמָה עַד הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית, שְׁאֵז יִהְיֶה הִנִּיחַ שְׁלֵמָה מִכֵּן הַהִנִּיחַ הַחֲדָשָׁה שֶׁתִּהְיֶה בְּעוֹלָם. לְכַךְ

בְּחִמִּישִׁית שִׁבְעַ גָּדוֹל. וְהַשְׁבַּע הוּא שְׁלֹמֹת עוֹלָם הִזָּה בְּלָבָד. וּבִשְׁשִׁית קוֹלוֹת, כְּאֲשֶׁר הוּא קְרוֹב אֶל הַהוֹיָה הַחֲדָשָׁה שֶׁתְּהִיָּה בְּעוֹלָם. וּבִשְׁבִיעִית מְלַחְמוֹת, כִּי אִזּוֹ יִתְחַיֵּל כֹּחַ יִשְׂרָאֵל מִכַּח הַהוֹיָה הַחֲדָשָׁה שֶׁתְּחוּל בְּעוֹלָם. וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית בֶּן דָּוִד בָּא.

בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהִיָּה יְהוָה מְבִטָּחוֹ בְּגִימְטְרִיא שֶׁל הַכֹּפֶלָה עוֹלָה 1000 פְּעָמִים יוֹסֵף, וְהַקֶּשֶׁר לִשְׁנַת תשפ"ה.

שְׁמַעְתִּי מֵהֶרֶה ג' ר' א. י. שְׁלִיט"א שֶׁהַפְּסוּק (יִרְמְיָה יז, ז) "בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהִיָּה יְהוָה מְבִטָּחוֹ" בְּגִימְטְרִיא שֶׁל הַכֹּפֶלָה כְּשֶׁמַּחֲשָׁבִים כָּל מִילָה בִּפְנֵי עֲצֻמָּה עוֹלָה 156000 שֶׁזֶה 1000 פְּעָמִים יוֹסֵף. וְכִמּוֹ שֶׁמַּצִּינוּ בַּמִּדְרָשׁ (ב"ר פט, ג) "אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר שֵׁם ה' מְבִטָּחוֹ" זֶה יוֹסֵף. וְהַפְּסוּק מְמַשִּׁיךְ שֵׁם "וְהִיָּה כְּעֵץ שֶׁתּוֹל עַל מַיִם וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שְׁרָשָׁיו" שֶׁזֶה נִדְרָשׁ עַל יוֹסֵף הַיְסוּד שֶׁנִּמְשָׁל לְעֵץ, כְּמוֹבָא בְּגִמְטְרִיא (בְּכוֹרוֹת נה:): "וְהִנֵּה הָרִבִּיעִי הוּא פָּרֵת", תִּנְיָא רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר יוֹבֵל שְׁמוֹ, שְׁנָאֵמֶר "וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שְׁרָשָׁיו", וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ פָּרֵת שְׁמִימִיּוֹ פָּרִים וְרִבִּים. וְכֵן "אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר" בְּגִימְטְרִיא שֶׁל הַכֹּפֶלָה כְּשֶׁמַּחֲשָׁבִים כָּל מִילָה בִּפְנֵי עֲצֻמָּה עוֹלָה 666000 וּמִסְפֵּר 6 זֶה הַמִּסְפֵּר שֶׁל הַיְסוּד. וְכֵן מוֹבָא בַּסֵּפֶר 'מִשְׁכִּיל לְדוֹד' (בְּרֵאשִׁית מ, כג) דְּרִישׁ קִרְא "אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר" עַל יוֹסֵף כִּי לוֹ נָאָה בְּאֵמֶת שֵׁם גִּבֹּר לִהְיוֹת שֵׁם גִּבֹּר כִּינּוּי לְמִידַת הַיְסוּד כִּידוּעַ וְהִיא מִדַּתוֹ שֶׁל יוֹסֵף. וְנִרְאָה לְבָאֵר לָמָּה הַפְּסוּק "בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהִיָּה יְהוָה מְבִטָּחוֹ" עוֹלָה 1000 פְּעָמִים יוֹסֵף, כְּמוֹבָא בַּסֵּפֶר 'קוֹל הַתּוֹר' (פָּרָק ב' סִימָן ל"ה) "הַקֶּטֶן יְהִיָּה לְאֵלֶּף וְהַצֵּעִיר לְגוֹי עֲצוּם", "הַקֶּטֶן" הֵינּוּ אֲפָרִים, כְּפֶתוּב "אֲחִיו הַקֶּטֶן יִגְדֵּל מִמֶּנּוּ". וְכֵן "הַצֵּעִיר" הוּא אֲפָרִים, וְהַפְּנִיָּה, אִם הוּא יִגִּיעַ עַד דִּרְגַּת הָאֵלֶּף פָּחוֹת אֶחָד, הֵינּוּ טִצ"ץ בִּיְסוּד, שֶׁהוּא הַדִּרְגָּה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל אִיתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא, אִזּוֹ אֲנִי ה' אֶפְלֹ בְּעִתָּהּ אֲחִישֶׁנָּה. מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד בְּגִימְטְרִיא טִצ"ץ עִם הַכּוֹלָל, כִּי הַמִּסְפֵּר אֵלֶּף הוּא כְּנֶגֶד מִשָּׁה רַבִּנוֹ שֶׁהוּא הַגּוֹאֵל אַחֲרוֹן וּמְשָׁלִים לְמִסְפֵּר אֵלֶּף, בְּסוּד "הָאֵלֶּף לָךְ שְׁלֹמֹה". טִצ"ץ בְּגִימְטְרִיא פֶּתַח תִּקְוָה. וְרוֹאִים שֶׁהַחִיבוּר שֶׁל יוֹסֵף וְאַפְרִים לְמִסְפֵּר 1000 זֶה הַחִיבוּר שֶׁל הַיְסוּד הַשְׁלָם בַּגּוֹלָה הַשְּׁלִימָה. וְלִכֵּן "מְבִטָּחוֹ" בְּגִימְטְרִיא שֶׁל הַכֹּפֶלָת כָּל אוֹת בִּפְנֵי עֲצֻמָּה עוֹלָה 1785 שֶׁזֶה הַגִּימְטְרִיא שֶׁל קֶץ תשפ"ה אוֹ שֶׁל 1000 עִם מִסְפֵּר תשפ"ה שֶׁנִּזְכַּר לְזֶה בִּשְׁנַת תשפ"ה. וּבִפְרֵט שֶׁקִּרְאֵנוּ פְּסוּק זֶה בַּהִפְטָרָה שֶׁל שַׁבַּת פֶּרֶשֶׁת בַּהֵר בַּחֲקֵתִי תשפ"ה שֶׁחַל בְּיוֹם יְסוּד שְׁבִיעִיּוֹת שֶׁהִיא מִדַּתוֹ

של יוסף. והוסיפו לי שהקשר בין יוסף למספר אלף נרמז בפסוק: (דברים א, יא) "יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֵלֶיךָ פְּעָמִים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם".

גזירת ברית בין הבתרים ששם נגזרה גלות מצרים ר"ת גב"ה שזה סוג של קש.

מוֹבָא בְּהַקְדַּמַּת מֵהֶרַח"ו לְסֵפֶר עַץ חַיִּים: כְּמוֹ שֶׁהַחֲטָה שֶׁהִיא בְּגִימָטְרִיאָה כְּמִנְיָן כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, הַגִּנוּזָה תוֹךְ כָּמָה קִלְפִין וּלְבוּשִׁין שֶׁהֵם הַסִּבִּין, וְהַמְרָסוֹ, וְהַתְּבֹן, וְהַקֶּשׁ, וְהַעֲשֵׂב הַנִּקְרָא חֲצִיר, כֵּן הַמִּשְׁנָה אֵצֶל סוּדוֹת הַתּוֹרָה נִקְרָא חֲצִיר, וְזֶה נִרְמָז בְּסֵפֶר הַזֶּהר פֶּרֶשֶׁת כִּי תֵצֵא בִר"מ דִּרְע"ה ע"ב אֵצֶל רַבֵּנוֹ וְוִי לֵאמֹנִי דְאֶקְלִין תְּבֹן דְּאוֹרִיִּיתָא, וְלֹא יָדְעִי בְּסִתְרֵי אוֹרִיִּיתָא. וְאֵלּוֹ בְּאִתִּי לְהַרְחִיב דְּרוּשׁ זֶה לֹא יִסְפִּיקוּ מֵאָה קִנְטָרִסִין בְּלִי סֶפֶק בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָה, הָאֵמֶנֶם הִחֲכֵם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ כִּי דִבְרֵי אֱמֶת אֲנִי אוֹמֵר, וְאֵל יִתְמָה הָאָדָם בְּרֹאוֹתוֹ ס' הַזֶּהר אֵיךְ קוֹרָא אֶל הַמִּשְׁנָה שֶׁפָּחָה וּקְלָפִין, כִּי עֵסֶק הַמִּשְׁנָה כְּפִי פִשְׁטִיָּה אֵין סֶפֶק שֶׁהֵם לְבוּשִׁין וּקְלָפִין חִיצוֹנִים בְּתַכְלִית אֵצֶל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, הַנִּגְנָזִים וְנִרְמָזִים בְּפִנְיֻמִּיּוֹתָהּ, כִּי כָל פִּשְׁטִיָּה הֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּדִבְרֵים חֲמִירִים תַּחֲתוֹנִים. וְרוֹאִים שְׁלִימוֹד פִּשְׁטֵי הַתּוֹרָה נִמְשָׁל לֵאכִילַת חֵיטָה שֶׁמְעוֹרֶבֶת בְּתַבְּנִין וְקֶשׁ שְׁעָדִין לֹא הִתְבַּרְרָה מִמֶּנָּה הַפְּסוּלָת, וְלִימוֹד סוּדוֹת הַתּוֹרָה נִמְשָׁל לֵאכִילַת סוּלַת נִקִּיָּה, וְכֵן הַמִּסְפָּר הַמְּסַתֵּתֵר בֵּין אוֹתִיּוֹת תְּבִ"ן הוּא 446 כְּמִנְיָן פִּישׁוֹן הַמִּסְמָל אֶת הַפִּשְׁטֵי שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּמוֹבָא בַּזֶּהר (פְּקוּדֵי רֵנָה): קִלְפָה יִרְקָה פִּישׁוֹן פִּשְׁטֵי. וְלִכֵּן בַּמִּצְרִים עֲבָדוּ בִּפְרֹךְ בַּעֲבוּדוֹת שֶׁל תַּבְּנִין וְקֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ה, יא) "אֲתֶם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תְּבֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אֵין נִגְרַע מֵעֲבֹדְתְּכֶם דִּבְרִי: וַיִּפֹּץ הָעָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם לִקְשֹׁשׁ קֶשׁ לְתֵבָן". וְכִפִּי שֶׁמִּצִּינוּ בַּזֶּהר שֶׁהַעֲבוּדָה בַּמִּצְרִים בִּירְרָה אֶת הַנִּיּוֹצוֹת בַּבְּחִינַת לִימוֹד הַפִּשְׁטֵי: (בְּרֵאשִׁית כז.) "וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה", בְּקוּשִׁיָּה, "בְּחֶמֶר" בְּקֶל וְחֶמֶר, "וּבְלִבְנִים", בְּלִבּוֹן הַהֲלָכָה, "וּבְכָל עֲבֹדָה בְּשָׂדָה", זֶה בְּרִיִּיתָא, "אֶת כָּל עֲבֹדְתָם" זֶה מִשְׁנָה. וְכֵן נִהַר פִּישׁוֹן הַמִּסְמָל אֶת הַפִּשְׁטֵי שֶׁל הַתּוֹרָה הוּא הַנִּילוּס נִהַר מִצְרַיִם. וְכֵן קוּשִׁיָּה הִיא מִלְשׁוֹן קֶשׁ, וְהִיא בְּסוּד קֶשׁ, כְּפִי שֶׁמוֹבָא בְּרֵאשׁוֹנִים בְּכָמָה מְקוֹמוֹת לְשׁוֹן קוּשִׁיּוֹת שֶׁל קֶשׁ, דְּכָל הַקּוּשִׁיּוֹת בְּאוֹת מִהַקְלָפוֹת שֶׁמְעַלִּימוֹת אֶת הָאֱמֶת בַּתּוֹרָה הַפִּשְׁטֵי. וְכֵן מִצִּינוּ בְּגִמְרָא עַל רִישׁ לְקִישׁ שֶׁהִיא מִמְּחָה לְקוּשִׁיּוֹת: (ב"מ פד.) בֵּר לְקִישָׁא כִּי הָוָה אֲמִינָא מִלְתָּא, הָוָה מְקִשִּׁי לִי עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע קוּשִׁיּוֹת. וְכֵן שֶׁמְעַתִּי מֵהֶרַח"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שֶׁגִּזְרַת בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים שֶׁשֵׁם נִגְזְרָה גְלוֹת מִצְרַיִם ר"ת גַּבְ"ה שֶׁזֶה סוּג שֶׁל קֶשׁ. וְכֵן שֶׁמְעַתִּי מֵהֶרַח"ג ר' זֶלְמָן פִּישֵׁר שְׁלִיט"א שֶׁהִטְעַמְתִּי בַּכָּתוּב (שְׁמוֹת ה, יא) "אֲתֶם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תְּבֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אֵין נִגְרַע מֵעֲבֹדְתְּכֶם דִּבְרִי: וַיִּפֹּץ הָעָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם לִקְשֹׁשׁ

קש לתבן" מופיעים על אותיות **אבי"ע** ר"ת אצילות בריאה יצירה עשיה. לרמז על בירור הניצוצות שהיה בעבודה זו שאספה את הניצוצות שהתפזרו בעולמות **אבי"ע**. ובעיקר בעולם העשיה שהוא כנגד פשטי התורה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שיעקב הוא אחד שהוליד **י"ב** שהולידו **ע', יחד אבי"ע**. ויחד הם ירדו למצרים לברר את הניצוצות מכל עומות **אבי"ע**. וכן **אבי"ע** בא"ל ב"ם אותיות למש"ה. וכפי שמצינו במדרש (שיה"ר ד, ב) **יְלֹדָה אִשָּׁה אַחַת בְּמִצְרַיִם שְׁשִׁים רְבּוּא בְּכָרִס אַחַת, זֶה יוֹכֵד שִׁילָדָה אֶת מֹשֶׁה שֶׁשְׁקוּל כְּנֹגֶד שְׁשִׁים רְבּוּא שֶׁהֵם כָּל יִשְׂרָאֵל**. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גינזבורג שליט"א **שמש רבנו בגימטריא בני ישראל**.

מובא ב'עץ חיים' להאריז"ל (שער א' ח"א ע' ג') שפשם שנפלו רפ"ח ניצוצים בשבירת המלכים בבריאת העולם למטה לקלפות, כך נפלו ניצוצים מדרגה עליונה שבקדשה בבחינת אבא ואמא ששם אין קלפות כלל, לדרגה תחתונה שבקדשה בבחינת זעיר אנפין ונוקבא. וניצוצים אלו הם התורה בעצמה שעליה נאמר במדרש (ב"ר יז, ה) **נובלות חכמה של מעלה תורה**. וכשמתקנים את הרפ"ח למטה ומעלים אותם, עושים תקון גם בניצוצים העליונים ומעלים אותם לשרשם. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גינזבורג שליט"א **שיצפה לחכמה בגימטריא רפ"ח**, ומבאר לדברינו דכל מקום שמצינו בגמרא שאם רואה בחלום דברים מסוימים יצפה לחכמה, זה סימן שזוכה גם בברורי רפ"ח, כפי שגלה האריז"ל שכל דבר חכמה שמתחדש הוא ברור של רפ"ח בדרגה עליונה.

נראה דלכן זכו ישראל לקבל את התורה לאחר יציאת מצרים וברור הניצוצות שם. דלאחר שבררו במצרים ר"ב ניצוצים מתוך הרפ"ח, כמובא בספר 'מגלה עמקות' (אופן כו), זכו לקבל את הניצוצים העליונים שהם התורה, כדי לבררם ולהעלותם. ולאחר מתן תורה שיש לנו את התורה, אנו מבררים את הניצוצים גם אלו שלמטה וגם אלו שלמעלה על ידי למוד התורה. דאדם שלומד תורה הוא מעלה את כל האכילה ושתיה שלו ושאר הדברים הגשמיים ששיכים אליו, לשרשם. ובזה הוא מעלה את הניצוצים שלמטה בקלפות, וכן הוא מעלה את ניצוצי התורה לשרשם. ולפי זה מבארת הגמרא (פסחים סו:) **אמר רבי אלעזר הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם, מאי טעמא יום שנתנה בו תורה**. כיון שהתורה מבררת את הניצוצות גם מהדברים הגשמיים, כלם מודים שצריך לקחת מהגשמיים כדי להביא את התורה לתכליתה, שהיא ברור הניצוצות. וכן הפתוב (שמות ה, יט) **"לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו"** ר"ת **תלמי"ד** דעבודת התלמידי חכמים היא באותה בחינה. ויש כאן רמז שצריך לעסוק בעבודה זו **"יום ביומו"** ולא להתרפות מלמוד התורה. וכן הפתוב (שמות א, יא) **"ויבן ערי מסכנות לפרעה"** מרמז על היצר טוב שנקרא **מסכן**, כמו שפתוב (קהלת ד, יג) **"טוב ילד מסכן וחכם"**, דעבודת הפרך בנתה את המסכן של בני ישראל להכניס לקבלת התורה. וכן מובא בשם הרה"ג ר' יצחק גינזבורג שליט"א ש'**ערי מסכנות לפרעה** ר"ת **עמ"ל**. ומבאר לדברינו שזה הסוד של עמל התורה. וכן מובא בספר 'פחד יצחק' שהפתוב (ויקרא א, ב) **"אדם כי יקריב מכם קרבן לה"** בגימטריא **יחדש**, היינו שהמחדש חדושי תורה הוא בבחינת מקריב קרבנות.

יוצא לדברינו שלכן יציאת מצרים היתה הכשר לקבלת התורה היות שהיו חייבים לברר קדם את הניצוצות שנפלו למטה, כדי להגיע לניצוצות שנפלו למעלה. וכן **סיני** מקום קבלת התורה, מרמז בכתוב המדבר על ירידת יוסף למצרים (בראשית לט, א) "ויסוף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה" בדלוג הפוך של **שש** אותיות, דתכלית הירידה למצרים שהתחילה מיוסף היתה כדי להגיע לסיני לקבל את התורה. והכנה זו נעשית דרך יוסף היסוד, לכן זה נרמז בדלוג **שש** אותיות. וכן **פתום רעמסס** ששם עבדו בני ישראל עבודת פרך בגימטריא **ספר התורה**. וכן **סיני** מרמז באות שניה בכתוב המדבר על קריעת ים סוף בזכות ארוננו של יוסף (תהילים קיד, ה) "מה לך הים כל תנוס הירדן תסב לאחור". וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שרד"ו **שנים** שהיו בני ישראל במצרים בגימטריא **תורה**. וזה גם המספר של **חכמת הקבלה**. וכן שנת יציאת מצרים ומתן תורה **2448** בגימטריא נסח המשנה (אבות ו, ב) "והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת", אל תקרא חרות אלא חרות, **שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה**.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' י. א. שליט"א על הכתוב על יוסף שקרא לאביו לרדת למצרים: (בראשית מה, ט) "מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים ודה אלי **אל תעמד**" אותיות **אמ"ת לע"ד**, וזה יוצא גם בדלוג של אות אחת, לרמז שיוסף קרא **ליעקב** שמדתו **אמת** לרדת למצרים לצורך קבלת התורה שנקראת **אמת**, לכן הוא רמז ליעקב שאם ברצונו שה**אמת** תהיה **לעד** עליו לרדת למצרים. וכן "כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים" ס"ת **פני"ם** לרמז על התורה שמחברת אותנו פנים בפנים עם ה', כמו שכתוב על מתן תורה (דברים ה, ד) "**פנים בפנים דבר הוי"ה עמכם**". וכן הכתוב המרמז על השפעת התורה (תהילים יט, ח) "עדות הוי"ה נאמנה מחכימת **פתי**" ר"ת **פני"ם**. וכן **הסנ"ה** בו היתה ההתגלות הראשונה בהר סיני מרמז בכתוב (בראשית מה, ט) "כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון". וכן **"רדה אלי אל תעמד"** אותיות **הד"ר** שהוא **אתרוג** בגימטריא **תורה**.

לפי זה מישבת הקושץ מדוע קבלו בני ישראל את התורה 448 שנה אחרי שהתחילו אלפים שנות תורה, ולא מיד בתחילת האלף השלישי לבריאת העולם. כיון שה430 שנה של תקופת ברור הניצוצות הכרחיות לצורך התורה, ובלי לברר מלמטה, לא שיך לברר את ניצוצות התורה העליונים, יוצא שגם 430 שנה האלו הן חלק משנות תורה, כי הן ההכנה הנדרשת לקבלת התורה.

מובא ב'תניא' (אגה"ק כו) **בגלות עקר עבודת האדם, ועקר עסק התורה והמצוות, הוא לברר הניצוצות, פנודע מהאריז"ל, לכן עקר ענין הלמוד הוא בעיון ופלפול הלכה באסור והתר, טמאה וטהרה, לברר המתר והטהור מהאסור והטמא, על ידי עיון ופלפול הלכה ובחכמה דייקא אתברירו, כי על ידי זה מעלה הלכה זו מהקלפות שהיו מעלימים ומכסים אותה, שלא היתה ידועה כלל, או שלא היתה מובנת היטב בטעמה, שהקלפות שולטים ומעלימים חכמת התורה מעליונים ותחתונים, וזה שכתוב בגמרא כל העוסק בתורה אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליו כאלו פדאני ואת בני מבין האמות. רואים שגם על ניצוצי התורה יש קלפות שמעלימות**

את האמת וצריך לבררם ולהעלותם. וכן רואים שדוקא על ידי למוד ההלכה מעלים את הניצוצות, מה שאין כן בלמוד דברים פשוטים, אף שמקומם מצות **"ובלכתך בדרך"** אין בזה ברור ניצוצות כמו בלמוד הלכה. ונראה לבאר מדוע דוקא על ידי העיון והפלפול מבררים את הניצוצות, דמובא ב'עץ חיים' להאריז"ל (שער יט ח"א ע' רסז) שברור הניצוצות נעשה על ידי שמחברים אותם אלו לאלו, ואז הם נתקנים. ועל ידי פלפול ועיון מחברים את חלקי התורה אלו עם אלו ומתקנים אותם. וכן נראה דברור הניצוצות שנפלו למטה לדברים הגשמיים נתקנים על ידי חבורם יחד, דבארנו במאמר 'מזבח לב' שברור הניצוצות מאכילה ושתיה נעשה על ידי שנהפך לדם בגוף האדם, והדם נותן כח לאדם לעבד את ה', ובדם מתאחדים כל הניצוצות. וכן מובא בספר 'בית ישי' (ע' שדמ) **שפלפול בגימטריא קליפה**. וכן שמעתי מהרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שהכתוב (תהלים פט, ג) **"עולם חסד יבנה"** עם המלים בגימטריא **רפ"ח**. ומבאר לדברינו שברור הרפ"ח נעשה כמו שרש החסדים שמחברים כל דבר לדבר אחר, כמו מים שמדביקים. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א **שרפ"ח** בגימטריא **פ"ר"ט**, או **פ"ז**, כי כל עוד הם **פ"ר"ט** ו**מפזרים** הם **רפ"ח**, וכשמחברים נתקנים. וכן **פ"ר"ט** בגימטריא **זמן ומקום**, שבהם תלוי ברור הרפ"ח. וכן **ר"ב רפ"ח** בגימטריא **ת"ק** שמסמל את הארץ שממנה מבררים את הניצוצות. כמובא בגמרא (חגיגה יג.) **מן הארץ ועד לרקיע מהלך ת"ק שנה**. וכן **נצוץ בנצוץ** בגימטריא **דעת**, לרמז שחבור הניצוצות וברורם נעשה בדעת המחברת. ולכן מכונים את ברורי ניצוצות הקרי שנפגמו על ידי שם **חב"ו** שיוצא מהתבות **מקבץ נדחי עמו ישראל**, כי תקע בשופר גדול לחרותנו מרמז על **רתוחנו** בפגם הקרי שפוגם את הניצוצות, ועל ידי **שופר** גדול אותיות **פושר** שמסמל את קו האמצע שמחבר חזרה את הניצוצות למקורם נתקנים הניצוצות. וכן **מקבץ נדחי עמו ישראל ר"ת מעי"ן** שמתקן את הניצוצות בכח הטבילה והטהרה.

מובא ב'ספר מטעמים' (ע' קעט) **צפורים אותיות צרופים והן צרופי אותיות שבתורה**. ושמעתי מהרה"ג ר' מ. פ. שליט"א ש**ק"ן** ר"ת ניצוצין קדישין, וצפור הפורח מרמז על **רפ"ח** ניצוצין, וכיון שתקונם נעשה על ידי חבורם, לכן **צפורים** **אותיות צרופים** שפך הם נתקנים.

מצינו בגמרא (תענית י:) **"אל תרגזו בדרך"** אמר רבי אלעזר אמר להם יוסף לאחיו אל תתעסקו בדבר הלכה שמה תרגזו עליכם הדרך, איני, והאמר ר' אלעאי בר ברכיה שני תלמידי חכמים שמהלכים בדרך ואין ביניהן דברי תורה ראויין לשורף, לא קשיא הא למיגרס הא לעיוני, וב'פלי יקר' (בראשית מה, כד) מבאר תרוץ הגמרא לפי רש"י שם, שאם עינו בדרך בדבר הלכה, עלולים לטעות בדבר הלכה, מחמת טרח הדרך, לכן ילמדו דברים פשוטים, ולא יתעסקו בדבר הלכה שמצריך עיון. נראה לבאר בדרך אחרת, שיוסף אמר להם שלא יתעסקו בדבר הלכה, כיון שעל ידי למוד ההלכה מבררים ניצוצות. וברור הניצוצות הוא מלחמה ממש בשטן כדלעיל, וכיון שהדרך היא מקום סכנה, והשטן מקטרג בשעת הסכנה, כמובא ברש"י (בראשית מב, ד), לא כדאי להלחם בשטן בזמן שנמצאים בדרך, שלא לעורר את קטרוג השטן. לכן ילמדו דברים פשוטים ולא הלכות, וזה שאמר להם יוסף, **אל תתעסקו בדבר הלכה, שמה תרגזו עליכם הדרך**, היינו שלא

ירגזו את הקטרוג שבא כתוצאה מן הדרך. וכן גאל"ה מרמזת באות שלישית בכתוב (בראשית מה, כד) "ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך".

מצינו בגמרא (גיטין סז.) רבי שמעון טוחן הרבה ומוציא קימעה וכו', וכן אמר רבי שמעון לתלמידיו: בני, שנו מדותי שמדותי תרומות מתרומות מדותיו של רבי עקיבא, ומבאר רש"י שמדותי תרומות מתרומות מדותיו של רבי עקיבא, בחרתים ותרמתים מתוך עקרי משניותיו של רבי עקיבא והיינו ברירה אחר ברירה, נראה דיש בלמוד התורה שתי דרגות בדרור הניצוצות, דרגה אחת כפי שבארנו, שעצם ההבנה ואסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, שוברת את הקלפות ומעלה את ניצוצות התורה. ויש עוד דרגה, לברר בתוך דברי התורה את החלקים היותר מבחרים אף על פי שהכל אמת, וזו היתה דרגתו של רשב"י, שברר ברור אחר ברור את התורה של רבי עקיבא. וכפי שבארנו לעיל שהניצוצות שמתבררים מהתורה הם בבחינת **מרגליות שונבררות **בגליות**, בסוד **מרגלא** בפומיה. וכשם שמרגלית צריכה לטוש אחר לטוש, כך רשב"י ברר ולטש את תורת רבי עקיבא לטוש אחר לטוש. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א **שלטוש** בגימטריא **משה**. וכן מצינו בזהר (פנחס רכז:) **קלפה שלישית, דקיקה, כנגד סבין של חטה, שכאן הוא נדבק בחטה ולא יכול להפרד משם עד שטוחנים אותו ברחים, שהן כנגד טוחנות הפה של האיש, שצריך לטחון בהן דברי תורה עד שיהיו כמו קמח סלת נקיה. ובנפה, שהיא השפה, מתבררת הפסלת, שהוא סבין של התורה, עד שתמצא הלכה סלת נקיה. באותו זמן נוטל אותה הלב והמח, וכל איברי הגוף שהנשמה מתפשטת בהם, והנשמה מתפרנסת ממנה כמו שהגוף מתפרנס מדברי העולם. שזה לעמת זה עשה אלהים לחם הגוף, ולחם התורה. זהו שכתוב "לכו לחמו בלחמי". וקלפה זו היא כמו קלפה שנדבקת למח האגוז, וכשהאגוז רך, נפרדת אותה קלפה ממח האגוז בלי קשי. וכשהאגוז יבש, קשה לאדם להעבירה משם, כי עדין הקשיא במקומה עומדת. ולכן צוה הקדוש ברוך הוא לאדם לחזר בתשובה בבחירותו, לפני שישקין בו יצר הרע. זהו שכתוב "מפני שיבה תקום", קדם שיבה שלך.****

מובא בספר 'פרי צדיק' (יתרו א) איתא בספר עשרה מאמרות שר' עקיבא בא מסיסרא שבא על יעל אשת חבר הקני והיא באה מיתרו. ועל כן נתחדש על ידי יתרו גם כן פרשת מנוי הדינים, ונקרא על שם זה יתרו שיתר פרשה "ואתה תחזה", שמתורה שבועל פה בא חלוק המדרגות. וכן נקרא כל פרשה של מתן תורה יתרו שממנו יצא ר' עקיבא שהיה שרש תורה שבועל פה. נראה להוסיף באור על פי דברינו, כיון שכל ענין התורה הוא להעלות ניצוצות, שזה סוד הגרים כדלעיל, לכן יתרו שהיה גר, הוא שרש תורה שבועל פה, ופרשת מתן תורה נקראת על שמו וכו'. לרמז שסוד מתן תורה הוא סוד העלאת הניצוצות, וסוד הגרים. ולכן רבי עקיבא שהיה נכד של יתרו, והיה שרש תורה שבועל פה היה בן גרים. וכן מיתרו יצא בלק שהוליד את רות שהיא שרש המשיח שמגלה את פנימיות התורה, ורבי עקיבא הוא שרש

פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה. וְכֵן מוּבָא בַּבֶּעַל ה'טוֹרִים' (שמות יח, א) שִׁיתָרוּ מְרַמֵּז עַל י' דְּבָרוֹת וְתָר"ו מִצְוֹת שֶׁקָּבַל עָלָיו מִלֵּבד ז' מִצְוֹת בְּגִי נח שֶׁכָּבַר הָיוּ לוֹ.

כְּתוּב (בראשית מב, ט) **"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מְרֻגְלִים אַתֶּם לִרְאוֹת אֶת עֲרוֹת הָאָרֶץ בְּאַתֶּם"** וּמִבָּאָר רַש"י **"עֲרוֹת הָאָרֶץ"** גְּלוֹי הָאָרֶץ, מֵהֵיכָן הִיא נֹחָה לְכַבֵּשׁ. וְצָרִיךְ לְהִבִּין מִדּוּעַ יוֹסֵף קָרָא לָהֶם מְרֻגְלִים, דִּיּוֹסֵף בּוֹדָאִי לֹא יוֹצִיא שְׂקָר מִפִּיו. נִרְאָה לְפָרֵשׁ שִׁיּוֹסֵף יָדַע שֶׁהַשְּׂבָטִים יִהְיוּ חִיבִים לִירֹד לְמִצְרַיִם, כְּמוּבָא בְּגִמְטְרִיא (שבת פט:): **רְאוּי הִיָּה יַעֲקֹב לִירֹד לְמִצְרַיִם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שָׁל בְּרָזָל אֲלָא שְׂזֻכוֹתוֹ גָּרְמָה לוֹ.** וְיוֹסֵף יָדַע שֶׁכָּל סִבַּת גְּדֻלָּתוֹ בְּמִצְרַיִם, הִיא כְּדִי לְהַכְשִׁיר אֶת הַקְּרָקַע לְבִיאַת יַעֲקֹב וְהַשְּׂבָטִים כְּדִי לְהַעֲלוֹת אֶת הַנִּיצוּצוֹת מִשָּׁם. לָכֵן הוּא אָמַר (שם מה, ז) **"וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם לְשׁוֹם לָכֶם שְׂאֵרִית בְּאֶרֶץ וּלְהַחְיִיתָ לָכֶם לִפְלִיטָה גְדוֹלָה"**. לְכַאוּרָה מִדּוּעַ הוּא הוֹסִיף אֶת הַמַּלִּים **"לִפְלִיטָה גְדוֹלָה"**. נִרְאָה שֶׁרַמְזָה לָהֶם עַל הַנִּיצוּצוֹת שֶׁיִּזְכּוּ לְתַקֵּן שָׁם, שִׁיפְלִטוּ מִתּוֹךְ הַקְּלָפוֹת. לָכֵן הוּא אָמַר לָהֶם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁלַח לְמִצְרַיִם וְלֹא הֵם, בְּשִׁבִּיל לְהַכְשִׁיר אֶת הַקְּרָקַע לְבִיאַתָּם לְכָאוֹ, לְמַטְרַת הַפְּלִטָה הַגְּדוֹלָה בְּרוּר הַנִּיצוּצוֹת. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א **"שִׁיְהוּסֵף מִצְרַיִם בְּגִימְטְרִיא יִשְׂרָאֵל, וְכִמוֹ שְׂכָתוּב (תהילים פא, ו) "עֲדוֹת בִּיהוּסֵף שְׁמוּ בְּצִאֲתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם"**. וְכֵן הַמֶּשֶׁךְ הַכְּתוּב **"שֶׁפֶת לֹא יַדְעֵתִי אֲשַׁמְעֵי"** ר"ת **שְׁלִי"א** שֶׁבִּרְחֹם שְׁמִסְמָלָתָא אֶת הַמָּקוֹם שֶׁמְבַרֵּר אֶת הַנִּיצוּצוֹת, שֶׁעָקַר בִּירוּרָם בְּבַחֲנִית עֲבוּר כִּידוּעַ.

מְלֻאכָת בְּרוּר הַנִּיצוּצוֹת הִיא מְלַחְמָה מִמֶּשׁ בְּקָלְפוֹת (ע' ב'אור החיים' במדבר י, לה ובלק"ת במדבר ג:). וְיוֹסֵף רִמֵּז לְאַחִיו שֶׁעַל פִּי הָאֱמֶת, סִבַּב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵם יִכְנסוּ בְּעֶשְׂרָה שְׁעָרִים לְעִיר, כְּדִי לְרַגֵּל וּלְרְאוֹת אֶת טִיב הָאָרֶץ וּלְהַתְכוּנֵן לְמַלְחָמָה הַגְּדוֹלָה שֶׁנִּכְנָה לָהֶם בְּבִירוּר הַנִּיצוּצוֹת, וְעַכְשָׁיו בְּפֶעַם הָרֵאוּשׁוֹנָה שֶׁבָּאוּ לְמִצְרַיִם, הֵם בְּבַחֲנִית מְרֻגְלִים שֶׁבָּאִים לְרַגֵּל וּלְהַתְכוּנֵן לְמַלְחָמָה. כְּשֶׁעָנוּ לוֹ הַשְּׂבָטִים שֶׁנִּכְנסוּ לְמִצְרַיִם בְּעֶשְׂרַת שְׁעָרֵי הָעִיר כְּדִי לְחַפֵּשׂ אֶת אַחֵיהֶם הָאֲבוּדִים, כְּמוּבָא בְּרַש"י (שם מב, יב), עָנָה לָהֶם יוֹסֵף **"הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר מְרֻגְלִים אַתֶּם"**. דִּהַנִּיצוּצוֹת שֶׁהָיוּ בְּמִצְרַיִם הֵם בְּבַחֲנִית אַחִים לְבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר לָהֶם יוֹסֵף, אִם לֹא יִסְפְּקוּ לְהַחֲזִיר אֶת אַחֵיהֶם בְּשׁוֹם מָמוֹן מֵהַ תַּעֲשׂוּ, וְאָמְרוּ שְׂמוּכְנִים לְהִרְגֵּם אוֹ לְהִרְגֵּם. וְעַל זֶה אָמַר לָהֶם **"הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי מְרֻגְלִים אַתֶּם"**, דְּזֶה שֶׁאַתֶּם מוּכְנִים לְהִלָּחֵם עֲבוּר אַחֵיהֶם, לְהִרְגֵּם אוֹ לְהִרְגֵּם, בּוֹדָאִי תִּהְיוּ מוּכְנִים לְהִלָּחֵם אַחֵר כִּף עֲבוּר הַנִּיצוּצוֹת, שֶׁהֵם גַּם כֵּן בְּבַחֲנִית אַחֵיהֶם, וְזֹאת הָרֵאוּשָׁה שֶׁאֵכָן מְרֻגְלִים אַתֶּם וּמִתְכוּנְנִים לְמַלְחָמָה, אִף עַל פִּי שֶׁאַתֶּם לֹא יוֹדְעִים מִזֶּה שֶׁאַתֶּם עֹכְשִׁיו בְּבַחֲנִית מְרֻגְלִים, אֲבָל זֹאת הָאֱמֶת. וְכֵן **מְרֻגְלִים** בְּגִימְטְרִיא **שִׁיחור** שְׁמוֹ שֶׁל הַנִּילוּס, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (יהושע יג, א) **"מִן הַשִּׁיחור אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרַיִם"**. שֶׁהוּא נִהַר פִּישׁוֹן הַמִּסְמָל אֶת הַפָּשֵׁט שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁבִירוּרָם בְּמִצְרַיִם כְּדִלְעִיל.

א	מג-טו	אנשים אתה מנחה הזאת ומשנה כסף לקח בידם
א	מג-טו	את בנימן ויקמו וירדו מצרים ועמדו לפני
א	מג-טו	וסף ויראו סף אתם את בנימין ואמר לאשר על
א	מג-טז	ביתו הבאתה אנשים הבית הוטבח טבח והכן כי
א	מג-טז	אתי יאכלו האנשים מבצריים ויעשה איש כאשר
א	מג-יז	מרי וספו יבאהו וישא אתה אנשים מביתו וספו יי
א	מג-יח	ראוה אנשים סכיה ובאו בתי וספו יאמרו על דב
א	מג-יח	והכסף השבבא מתחתיו ובתחלה נחנו מובאים
א	מג-יח	להתגלל עליו ונולדתנו עליו ונולדתנו עליו
א	מג-יח	עבדים אתם מרינו וישא אלה איש אשר על בית
א	מג-יט	וספו ידברו אלי ופתחה הבית ואמר ובי אדני
א	מג-כ	ירדו ודנו ונתחלה לשברא כלו יהי כי באנו אלה
א	מג-כא	מלו ונפתחה אתה מתחתיו ונהנה כסף ישבפי
א	מג-כא	אמתחתו כספנו במשקלו ונשבאנו בידנו וכסף
א	מג-כב	אחרו ורדנו בידנו לשברא כל לאידענו מי שם

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א: יחר"ב אירן, אוש"ר ב"א, תחילה המשי"ח.

זעקת השכינה.

[הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך

יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך

יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם

מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן

הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך

יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל הגוב"י** על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מציינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, הדין הוא דכתיב "אחר ישובו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, "ונאת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. והרמח"ל (דוד עץ חיים) מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חקמת האמת.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בעניינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355 שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני וספרים ומאמרי סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1deyxJx5iR3PigoHA52TVYaF6UDoYyiu5>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל
מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת